

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΠΑΛ ΛΕΧΑΙΝΩΝ

ΣΧ. ΕΤΟΣ: 2013-2014

ΤΜΗΜΑ: Α'1

ΤΙΤΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

‘Ο ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ-BULLYING’

ΤΕΛΟΣ ΣΤΗΝ ΒΙΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2013-ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2014

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη

Abstract

Εισαγωγή

1. Μορφές σχολικού εκφοβισμού

2. Διαδικτυακός εκφοβισμός

3. Επιδράσεις-συνέπειες

3.1 Το παιδί που εκφοβίζεται

3.2 Το παιδί που εκφοβίζει

3.3 Τα παιδιά-θεατές

3.4 Ο ρόλος των εκπαιδευτικών

**4. Οι στάσεις των μαθητών του ΕΠΑ.Λ.
Λεχαινών**

5. Λύσεις-προτάσεις

Συμπεράσματα

Περίληψη

Η εργασία μας έχει ως κύριο θέμα τον σχολικό εκφοβισμό, τα είδη εκφοβισμού και τις συνέπειες που υπάρχουν, ενώ θα αναλύσουμε και τις στάσεις των μαθητών του ΕΠΑ.Λ. Λεχαινών πάνω σε αυτό το θέμα. Ο σχολικός εκφοβισμός είναι η βία μεταξύ συμμαθητών, η οποία προκύπτει περισσότερο από μαθητές που έχουν βιώσει βία αλλά και ψυχολογικά τραύματα από το οικογενειακό τους περιβάλλον. Στην εργασία αυτή αναλύονται τα είδη εκφοβισμού. Τα είδη σχολικής βίας που υπάρχουν είναι: λεκτικός, σωματικός, κοινωνικός και διαδικτυακός εκφοβισμός. Ο λεκτικός εκφοβισμός συμπεριλαμβάνει υβριστικά/προσβλητικά σχόλια, αλλά και κουτσομπολιό, καθώς και λεκτική και σεξουαλική παρενόχληση.

Ο σωματικός εκφοβισμός συμπεριλαμβάνει σπρωξίματα, κλοτσιές, γροθιές, ενώ συνήθως περιλαμβάνει μικροκλοπές ή καταστροφές των αντικειμένων του θύματος.

Τέλος, ο διαδικτυακός εκφοβισμός συνοδεύεται από απειλές, ταπείνωση ή παρενόχληση παιδιών και εφήβων που τα δέχονται μέσω χρήσης του διαδικτύου, κινητών τηλεφώνων και άλλων ψηφιακών συσκευών.

Οι συνέπειες του σχολικού εκφοβισμού μπορεί να είναι ψυχολογικά τραύματα στο θύμα, σωματικά τραύματα, αλλά και στην χειρότερη περίπτωση αυτοκτονίες. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα περισσότερα θύματα έχουν την ίδια συμπεριφορά με την οικογένειά τους στο μέλλον.

Στο δεύτερο τμήμα της εργασίας αναλύονται οι στάσεις και οι απόψεις των μαθητών του ΕΠΑΛ. μέσα από έρευνα που έγινε, με ερωτηματολόγια, αλλά και συνεντεύξεις.

Οι προτεινόμενες λύσεις είναι: (κατά την γνώμη μας) το θύμα να μην φοβάται, να μιλήσει σε καθηγητές και στους γονείς του και σε γραμμές υποστήριξης.

ABSTRACT

Our project has school bullying as its subject, particularly, the types of bullying that exist, their consequences, EPAL students; attitudes to this phenomenon and suggested solutions.

School bullying refers to the violence between schoolmates that results mostly from classmates that have experienced violence and psychological traumas from their family environment.

The types of bullying are also analyzed in this project. The types of bullying that exist are: verbal, physical, social and cyber bullying. Verbal abuse, includes abusive and insulting comments, but also gossip and sexual abuse. Physical abuse includes pokes, kicks, punches, but sometimes petty theft or destruction of personal stuff of the victim. Finally, cyber bullying is followed by threats, humiliation or bullying among children and teenagers, who receive them by the usage of internet, mobile phones and other digital devices.

The consequences of bullying may be psychological traumas in the victim, physical traumas and in the worst cases suicides. It also has to be mentioned that most of the victims have the same behaviors with their family in the future.

In the second part of the project, attitudes and thoughts of the school children from the TEE will be analyzed by research that has been conducted by questionnaires but also interviews.

Suggested solutions are that the victims should not be afraid to talk to teachers, their parents and emergency help-lines.

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

Εισαγωγή

Ο σχολικός εκφοβισμός, στα αγγλικά ‘*bullying*’, είναι ένα φαινόμενο νεανικής παραβατικότητας, που εμφανίζεται σε πολλές χώρες του κόσμου. Ο σχολικός εκφοβισμός αναφέρεται στη χρήση βίας μεταξύ μαθητών ή συνομηλίκων παιδιών με στόχο να προκληθεί πόνος ή αναστάτωση.

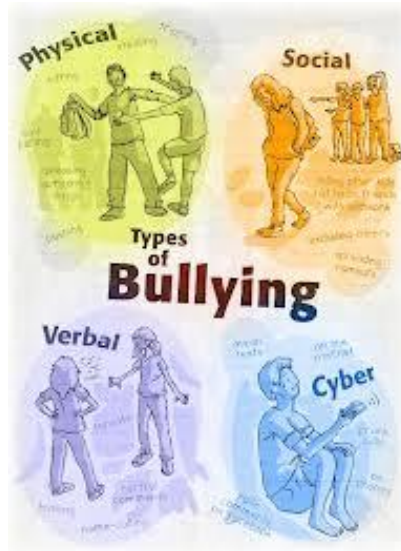
Το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού μελετήθηκε για πρώτη φορά το 1978 στη Νορβηγία και 9 χρόνια μετά, το 1987, σε πολλά επιστημονικά περιοδικά εμφανίζεται ο σχετικός όρος ‘*bullying*’. Σχολικός εκφοβισμός παρατηρείται όταν ένα παιδί «εκτίθεται, κατ’ επανάληψη και σε διάρκεια χρόνου, σε αρνητικές πράξεις από ένα ή περισσότερα άτομα

Ο όρος «αρνητική πράξη» αναφέρεται στην πράξη εκείνη με την οποία «ένα άτομο προκαλεί εσκεμμένη βλάβη ή συναισθηματική δυσκολία σε άλλο άτομο, μέσω σωματικής επαφής, λεκτικώς ή με άλλους τρόπους.»

Μια σημαντική παράμετρος που τίθεται είναι η έννοια της επανάληψης. Το φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού δεν είναι ένα μεμονωμένο γεγονός. Δεν είναι ένας απλός τυχαίος καβγάς μεταξύ δυο παιδιών στη σχολική αυλή. Επίσης περιλαμβάνει ανισορροπία δύναμης ή εξουσίας μεταξύ του παιδιού που εκφοβίζει και του παιδιού που εκφοβίζεται

Το αποτέλεσμα αυτής της πράξης είναι η δεύτερη σημαντική παράμετρος. Οι πράξεις σχολικού εκφοβισμού έχουν αποτέλεσμα ή θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα σωματική βλάβη ή συναισθηματικές δυσκολίες (δυσκολίες συμπεριφοράς) πάνω στο παιδί.

1. ΜΟΡΦΕΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΥ

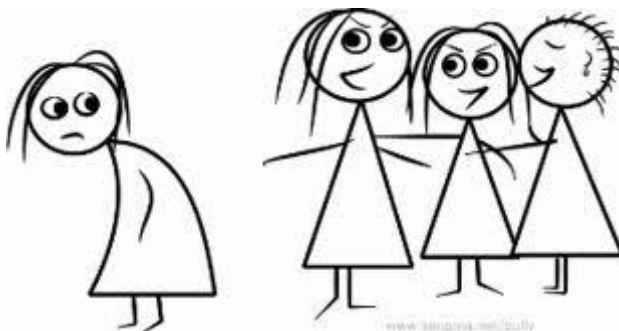
Ο εκφοβισμός μπορεί να εμφανίζεται με τη μορφή:

α) του λεκτικού εκφοβισμού,

- Χρησιμοποίηση υβριστικών ή περιπαικτικών εκφράσεων, πειράγματα, παρατσούκλια, κοροϊδία
- Υβριστικές ή περιπαικτικές εκφράσεις για τη φυλή, την εθνικότητα, τη θρησκεία, την ταυτότητα αναπηρίας, τη σεξουαλική ταυτότητα του θύματος
- Διάδοση κακοηθών και ψευδών φημών
- Απειλές και εκβιασμό

β) του κοινωνικού εκφοβισμού,

- Εσκεμμένο ή συχνό αποκλεισμό μαθητών από κοινωνικές δραστηριότητες, κοινωνική απομόνωση ή αποκλεισμό
- Επιδιωκόμενη απομάκρυνση των φίλων

γ) του σωματικού εκφοβισμού

- Άσκηση φυσικής βίας, χτυπήματα, τσιμπήματα, δαγκωνιές, σπρωξίματα,
- Σεξουαλική παρενόχληση
- Κλοπές ή και Ζημιές στα προσωπικά αντικείμενα του θύματος

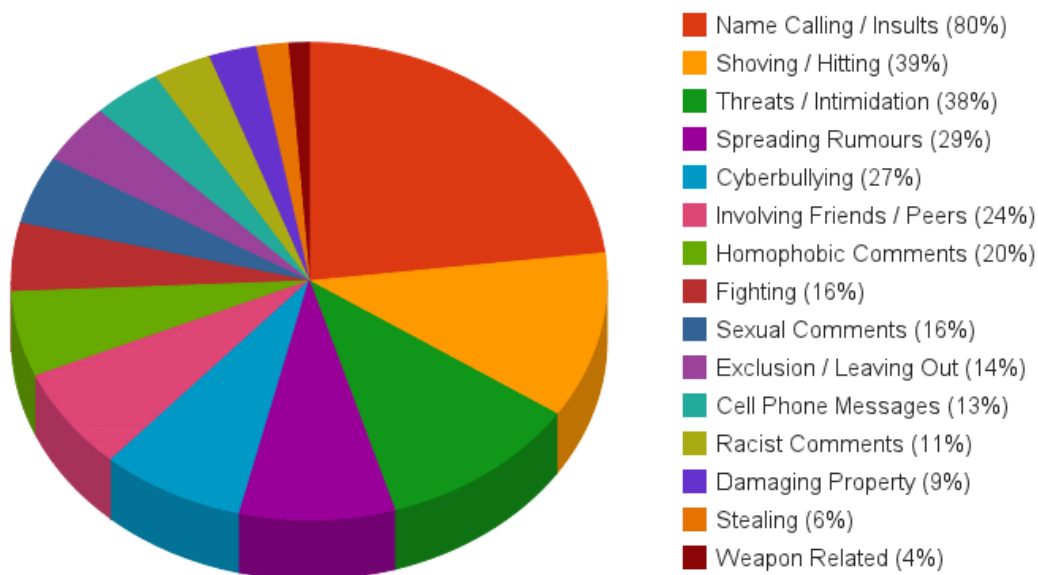
δ) του ηλεκτρονικού εκφοβισμού.

- Ηλεκτρονικό bullying / cyber bullying

Σύμφωνα με στατιστικά στοιχεία, οι συχνότερες μορφές εκφοβισμού είναι: λεκτικός εκφοβισμός (80%), σωματικός (38%) και μετά ο διαδικτυακός εκφοβισμός (27%).

STOP A BULLY
SAFE & ANONYMOUS

TYPES OF BULLYING REPORTED (StopABully School Reports from Sept 2011 - April 2012)

*Multiple bullying types are allowed to be selected.

2. ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

Ο όρος **Διαδικτυακός εκφοβισμός** (Cyber-bullying) αφορά τον εκφοβισμό, την απειλή, την ταπείνωση ή την παρενόχληση εφήβων μέσω της χρήσης του Διαδικτύου, κινητών τηλεφώνων, είτε άλλων ψηφιακών τεχνολογιών από συνομηλίκους τους. Το Cyber-bullying εμφανίζεται συχνότερα σε ιστοτόπους όπου συγκεντρώνεται μεγάλος αριθμός εφήβων, για παράδειγμα, facebook and twitter.

Μορφές Διαδικτυακού εκφοβισμού

- Επαναλαμβανόμενη αποστολή ηλεκτρονικών ή τηλεφωνικών μηνυμάτων
- Παρέμβαση και παρενόχληση οποιασδήποτε διαδικτυακής δραστηριότητας του ατόμου
- Δημιουργία ψεύτικων διαδικτυακών προφίλ
- Αποστολή φωτογραφιών του ατόμου ή αλλού είδους μαγνητοσκοπημένου υλικού
- Αποστολή προσωπικών πληροφοριών του ατόμου σε πολλαπλούς παραλήπτες
- Υποκίνηση τρίτων για διαδικτυακή παρακολούθηση και παρενόχληση του ατόμου

Στατιστικά στοιχεία

1. Περίπου 15-35% των νέων έχει πέσει θύμα διαδικτυακού εκφοβισμού
2. 10-20% των νέων παραδέχεται την ανάμειξή του σε διαδικτυακό εκφοβισμό
3. Τα κορίτσια ενδέχεται να εμπλακούν συχνότερα από ότι τα αγόρια σε περιστατικά διαδικτυακού εκφοβισμού.

Το φαινόμενο του Διαδικτυακού εκφοβισμού εγκυμονεί σοβαρές επιπτώσεις για την ψυχική υγεία του θύματος, αλλά και του θύτη. Η αυτοεκτίμηση του ατόμου που υφίσταται εκφοβισμό πλήττεται έντονα τόσο ώστε σε μερικές περιπτώσεις συνδέεται με το αίσθημα της ενοχής. Το άτομο αρχίζει να αναπαράγει αρνητικές σκέψεις και η επίδοση των κοινωνικών του ικανοτήτων μειώνεται σημαντικά. Κάποιες φορές, κυρίως κατά την εφηβική ηλικία η αποχή από το σχολείο και από τις παρέες των συνομηλίκων αποτελεί προσωρινό καταφύγιο, ενώ ταυτόχρονα η αυτοκτονία θεωρείται ως η μοναδική λύση στο πρόβλημα. Άτομα που δέχτηκαν έντονα εκφοβισμό ενδέχεται στο μέλλον να παρουσιάσουν μεγαλύτερη αστάθεια στις διαπροσωπικές τους σχέσεις συνοδευόμενη από την κοινωνική απομόνωση.

3. ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ-ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

3.1 ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΒΙΩΝΕΙ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟ

Τα παιδιά που γίνονται θύματα σχολικού εκφοβισμού αρχικά νοιώθουν φόβο, απόγνωση και παρουσιάζουν τάσεις φυγής. Αισθάνονται ότι απειλούνται, τρομάζουν, αρνούνται να πάνε σχολείο και παρουσιάζουν συμπτώματα σχολικής φοβίας. Μπορεί επίσης να γίνουν επιθετικά και νευρικά, ενώ δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις όπου τα ίδια τα παιδιά-θύματα μπορούν να γίνουν θύτες σε άλλα παιδιά ή στα αδέρφια τους στο σπίτι. Πολλές φορές γεννώνται συναισθήματα θυμού προς γονείς, εκπαιδευτικούς και συμμαθητές καθώς είτε δεν του αναγνωρίζουν την αδυναμία του να αντιδράσει, είτε θεωρούν ότι αυτό ευθύνεται για τον εκφοβισμό που βιώνει.

Τα παιδιά που βιώνουν εκφοβισμό παρουσιάζουν:

- χαμηλή αυτοεκτίμηση,
- καταθλιπτικά στοιχεία,
- αίσθημα μοναξιάς,
- χαμηλές σχολικές επιδόσεις και απουσίες
- Διαταραχές συμπεριφοράς
- Άγχος
- Φοβίες
- Δεν μπορούν να μείνουν μόνα
- Αποφεύγουν τη οπτική επαφή

Ο συνδυασμός του θυμού - φόβου- ντροπής και ενοχής οδηγούν τα παιδιά να μην λένε σε κανένα αυτό που τους συμβαίνει και συνεπώς να μην ζητάνε βοήθεια. Αυτή η συναισθηματική απομόνωση οδηγεί στην γενικότερη απομόνωση των παιδιών.

STAND UP!
PREVENT BULLYING NOW!
SPEAK OUT!

3.2 ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΕΚΦΟΒΙΖΕΙ

Στην εκδήλωση του φαινομένου ιδιαίτερο ενδιαφέρον συγκεντρώνει το παιδί (ή ομάδα παιδιών) που εκφοβίζουν, το οποίο συχνά γεννά αντιφατικά συναισθήματα. Σε πολλούς ανθρώπους γεννά θυμό και αγανάκτηση, ενώ πολλοί αναγνωρίζουν την ανάγκη για στήριξη που έχει αυτό το παιδί. Πάντα θα πρέπει να θυμόμαστε ότι πίσω από ένα παιδί που εκφοβίζει θα βρεθούν:

- Ανάγκη για κυριαρχία πάνω σε άλλους
- Μειωμένη ικανότητα αυτοελέγχου
- Αδυναμία τήρησης κανόνων και ορίων
- Ασυνήθιστα χαμηλό άγχος
- Διογκωμένη αυτοεικόνα
- Έλλειψη αίσθησης του μέτρου

Η δημοτικότητα τους βρίσκεται στο μέσο όρο ή κάτω από αυτόν και χαμηλώνει καθώς προσχωρούν στις εκπαιδευτικές βαθμίδες, ενώ είναι εχθρικό απέναντι στο περιβάλλον του (ιδιαίτερα σε γονείς και εκπαιδευτικούς).

Το παιδί που εκφοβίζει επιλέγει το παιδί που θα εκφοβίσει πολύ συγκεκριμένα και καθόλου τυχαία. Συνήθως θα επιλέξει παιδί που:

- Διαφέρει με κάποιον τρόπο από τα υπόλοιπα (είναι από άλλη χώρα, έχει άλλη θρησκεία, φοράει σιδεράκια γενικά παιδί που διαφέρει από τη μέση εικόνα ενός μαθητή)
- Δύσκολα θα βοηθήσει κάποιος (παιδιά μοναχικά που δεν κάνουν εύκολα φίλους)
- Που είναι «λιγότερα» δυνατά.

Εάν δεν ληφθεί άμεσα η κατάλληλη φροντίδα υπάρχουν αυξημένα ποσοστά μελλοντικής παραβατικής συμπεριφοράς, χρήσης ουσιών και εμπλοκής με το νόμο

3.3 ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ-ΘΕΑΤΕΣ

Σημείο-κλειδί στην εμφάνιση του φαινομένου αποτελούν τα παιδιά-θεατές. Με την συμπεριφορά τους διευκολύνουν ή λειτουργούν ανασταλτικά στην εμφάνιση του φαινομένου.

Οι αναμενόμενες αντιδράσεις των υπόλοιπων παιδιών είναι:

- Να γελάσουν
- Να χαμογελάσουν
- Να αδιαφορήσουν
- Να μιλήσουν στο διπλανό τους και να σχολιάσουν αυτό που γίνεται είτε θετικά είτε αρνητικά
- Να κοιτούν και να μην κάνουν απολύτως τίποτε

Οι συγκεκριμένες αντιδράσεις ενισχύουν την συμπεριφορά του παιδιού που ασκεί βία, καθώς με το να γελάσουν/χαμογελάσουν οι υπόλοιποι ή να σχολιάσουν το γεγονός έχει επιτύχει να κερδίσει την προσοχή τους.

Στις υπόλοιπες αντιδράσεις (αδιαφορία / απραξία) είτε δεν δίνει σημασία είτε εντείνει την επιθετική συμπεριφορά προς το παιδί προκειμένου να «κερδίσει» και αυτούς.

Από την άλλη πλευρά, οι συγκεκριμένες αντιδράσεις επηρεάζουν σημαντικά το παιδί που δέχεται εκφοβισμό. Το γέλιο, το χαμόγελο, η αδιαφορία και η απραξία ενισχύουν τη μοναξιά του παιδιού και σε ένα δεύτερο επίπεδο την επιβεβαίωση της πράξης του παιδιού που εκφοβίζει και άρα ενισχύει την ενοχή του θύματος.

3.4 ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Στην εκδήλωση ενός φαινομένου μέσα στο σχολικό πλαίσιο πρώτο λόγο οφείλουν να έχουν και οι εκπαιδευτικοί.

Σε γενικές γραμμές ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να:

- ενημερωθεί για το φαινόμενο και ως συνέπεια να γίνει ικανότερος να το αναγνωρίζει .
- Μην αγνοήσει ή υποτιμήσει κάτι που του αναφέρει το παιδί.
- Κάνει άμεση και αυστηρή παρατήρηση αμέσως μετά το περιστατικό.
- Να αξιοποιήσει τη «δύναμη» του παιδιού που ασκεί βία σε θετικές συμπεριφορές.
- Να προστατεύσει το παιδί που δέχεται τη βία και να μη του ζητάται να εξηγήσει μπροστά σε άλλους τι έχει γίνει, αλλά, σε κατ' ιδίαν συνάντηση, να γίνεται προσπάθεια απενοχοποίησης και συναισθηματικής ενίσχυσης.

5 Ways to Handle a Bully

4.Οι στάσεις των μαθητών του ΕΠΑΛ απέναντι στο φαινόμενο του σχολικού εκφοβισμού.

Δώσαμε ερωτηματολόγια που σχετίζονταν με τον σχολικό εκφοβισμό στους μαθητές του ΕΠΑΛ (βλ. παράρτημα Ι) και με βάση τις απαντήσεις τους βρήκαμε κάποια στατιστικά στοιχεία σε σχέση με τον εκφοβισμό. Επίσης, πήραμε συνεντεύξεις ο ένας από τον άλλο ρωτώντας την γνώμη και τις γνώσεις τους για τον εκφοβισμό (βλ. παράρτημα ΙΙ).

Συνεντεύξεις

Σύμφωνα με τους μαθητές του ΕΠΑ.Λ., οι οποίοι απάντησαν σε κάποιες ερωτήσεις μας κατά την διάρκεια συνεντεύξεων, ο σχολικός εκφοβισμός είναι όταν κάποιο παιδί εκφοβίζει ένα άλλο παιδί βρίζοντάς το ή χτυπώντας το ή ακόμα το βρίζει και το απειλεί μέσω διαδικτύου.

Όταν ρωτήθηκαν τι πληροφορίες έμαθαν στο πλαίσιο του μαθήματος του project απάντησαν ότι έμαθαν ότι ο σχολικός εκφοβισμός δημιουργεί τραύματα στην ψυχική υγεία του θύματος.

Επίσης, στην ερώτηση ποιες είναι οι επιπτώσεις του σχολικού εκφοβισμού στα θύματα μας είπαν πως κλείνονται στον εαυτό τους ,δεν μιλάνε σε κανέναν για το πρόβλημά τους με αποτέλεσμα να μην αντέχουν άλλο αυτήν την κατάσταση και να ξεσπούν κάνοντας κακό στον εαυτό τους ή ακόμα φτάνοντας στην αυτοκτονία.

Όταν ρωτήθηκαν αν έχουν ακούσει για περιπτώσεις ένοπλων επιθέσεων σε σχολεία από παιδιά θήτες μας απάντησαν ότι δεν έχουν ακούσει κάτι τέτοιο. Επιπλέον μας είπαν ότι δεν γνωρίζουν περιπτώσεις όπου θύματα σχολικού εκφοβισμού έχουν φτάσει στην αυτοκτονία.

Τέλος, όταν τους είπαμε να περιγράψουν περιπτώσεις εκφοβισμού που έχουν βιώσει στο σχολείο ή στο ευρύτερο περιβάλλον μας απάντησαν πως δεν έχουν βιώσει κάτι τέτοιο.

Ερωτηματολόγια

Από τα ερωτηματολόγια που δώσαμε προέκυψε πως τα παιδιά του ΕΠΑΛ συμφωνούν ότι γνωρίζουν τι είναι σχολικός εκφοβισμός με ποσοστό 88%.

Παρόλο αυτά, δεν έχουν υπάρξει ποτέ θύματα εκφοβισμού με ποσοστό 88%,αλλά και δεν έχουν γίνει μάρτυρες επεισοδίων με ποσοστό 53%.

Ωστόσο, από το 47% που έχει υπάρξει μάρτυρας σε περιστατικά σχολικού εκφοβισμού, τα παιδιά του ΕΠΑΛ δεν έχουν βοηθήσει τα θύματα με ποσοστό 66% γιατί φοβούνται τα παιδιά θύτες.

Ενθαρρυντικό το γεγονός πως τα περισσότερα παιδιά δεν έχουν εκφοβίσει ποτέ με ποσοστό 72%.

Σύμφωνα με την έρευνα, οι μαθητές του ΕΠΑΛ με ποσοστό 66% συμφωνούν ότι τα παιδιά θύτες προέρχονται από δύσκολο οικογενειακό περιβάλλον, έχουν χαμηλή αυτοεκτίμηση (66%), έχουν ανάγκη από κυριαρχία πάνω σε άλλους (45%) και τέλος, δεν τα πηγαίνουν καλά στα μαθήματα (45%)

Τέλος, σε σημαντική πλειοψηφία της τάξεως του 91%, οι μαθητές του ΕΠΑ.Λ. συμφωνούν πως η καλύτερη λύση είναι τα θύματα να απευθυνθούν σε κάποιον ενήλικα, είτε γονέα, είτε εκπαιδευτικό.

5.ΛΥΣΕΙΣ- ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Το να μιλήσετε σε κάποιον (γονέα - εκπαιδευτικό) δεν είναι «κάρφωμα». Είναι βοήθεια και στα δυο παιδιά
2. Ενημερωθείτε για το σχολικό εκφοβισμό
3. Μην επιτρέπετε με γέλια και κουβέντες να συνεχίζεται αυτή η κατάσταση
4. Κάλυψε στην Εθνική Τηλεφωνική Γραμμή για τα Παιδιά SOS 1056, δωρεάν και ανώνυμα, για να μιλήσεις με κάποιον ψυχολόγο

Από την άλλη μεριά οι γονείς συνήθως δεν αντιλαμβάνονται το πρόβλημα και δηλώνουν άγνοια. Αυτό συμβαίνει γιατί τα θύματα εξομολογούνται το γεγονός του εκφοβισμού συχνότερα σε φίλους τους. Αν όμως οι γονείς εντοπίσουν κάποιο από τα προαναφερθέντα συμπτώματα και υποψιάζονται ότι το παιδί τους έχει πέσει θύμα εκφοβισμού κρίνεται αναγκαίο να προσεγγίσουν το παιδί και να αντιδράσουν απευθυνόμενοι αρχικά στους εκπαιδευτικούς και στις αρμόδιες Διευθύνσεις εκπαίδευσης. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό το παιδί να αισθανθεί ότι έχει στήριγμα τους γονείς του και το σχολείο. Επιπλέον, οι ειδικοί επιμένουν ότι τα παιδιά πρέπει να μη φοβούνται, να έχουν το θάρρος της γνώμης και να μάθουν να «μιλούν».

Με βάση προτάσεις που παρουσιάστηκαν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τονίστηκε η ανάγκη εντοπισμού και επίλυσης των κοινωνικών προβλημάτων που σχετίζονται με τη νεανική εγκληματικότητα. Επισημάνθηκε ακόμα, ο ρόλος των γονέων και των εκπαιδευτικών που καλούνται να ακολουθήσουν ενιαία γραμμή για την αντιμετώπιση της βίας, η ενθάρρυνση των νέων για συμμετοχή τους στα κοινά και στον αθλητισμό, η προβολή σωστών προτύπων συμπεριφοράς, αλλά και η συνεργασία με φορείς που αγωνίζονται για την εξάλειψη της νεανικής παραβατικότητας. (πηγή: www.anti-bullyingcampaign.com)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι επιπτώσεις του σχολικού εκφοβισμού είναι ποικίλες, σοβαρές και μακροχρόνιες και αφορούν στα παιδιά που θυματοποιούνται, αλλά και τα παιδιά θύτες, καθώς επίσης και τα παιδιά παρατηρητές. Αυτό το λόγο δεν πρέπει να αγνοήσουμε η να υποτιμήσουμε την ραγδαία εξάπλωση του φαινομένου. Αντιθέτως, η έγκυρη ενημέρωση είναι επιτακτική και η άμεση παρέμβαση αναγκαία.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ:

www.e-abc.eu/gr/sholikos-ekfovismos/

www.el.wikipedia.org/wiki/Σχολικός_εκφοβισμός

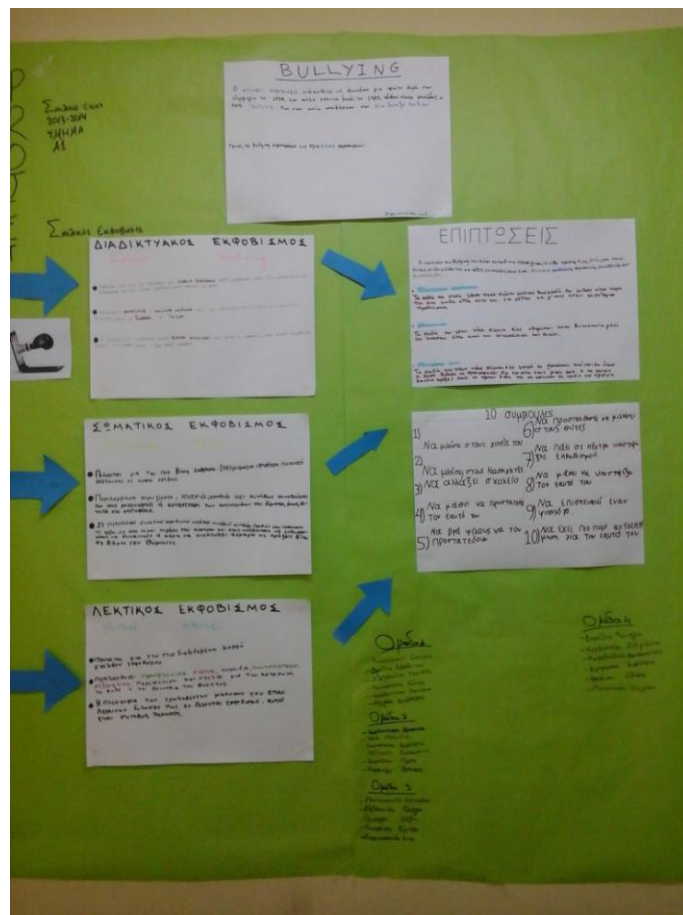
www.epsype.blogspot.com

www.keda.gr/eclass/courses/TED118/

www.mikrosanagnostis.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατασκευή πόστερ και δημιουργία λογοτύπου

Συμμετέχοντες μαθητές:

Αθανασόπουλος Ε.

Θεολόγος Α.

Αθανασόπουλος Χ.

Καρβουνιάρη Αικ.

Αλεξόπουλος Γ.

Καρβουνιάρη Α.

Αλεξόπουλος Κ.

Καρβουνιάρη Χ.

Αλεξόπουλος Π.

Καλαμάκης Σ.

Αντωνakoπούλου Ν.

Καραβούλιας Κ.

Αντωνόπουλος Δ.

Καράμπελας Ν.

Γκαρμίρης Ι.

Κρεκούκης Ευ.

Δάμα Α.

Κρίγκος Δ.

Δρούλια Α.

Κουρνέτας Χ.

Δρούλια Γ.

Κορομήλας Χ.

Κυπριώτης Δ.

